

Lourdes meditatie 2024

Ga zeggen aan de priesters dat men [hier] in processie naar toe komt

*Voor de bedevaarder dient het heiligdom waarheen hij zich begeeft,
bij uitstek de tent van de ontmoeting worden,
zoals de Bijbel het tabernakel van het verbond noemt.*

(H. Johannes Paulus II)

1. Voorwoord
2. De uitnodiging om te komen:
Een weg van vertrouwen
3. Processie en bedevaart:
Een weg van openbaring
4. De aanwezigheid in Lourdes:
Een weg van gemeenschap
5. De terugkeer vanuit Lourdes:
Een weg van hoop

Deze meditatie reikt een pastorale weg aan voor de bedevaart. Het is dus wenselijk om ze eerst in haar geheel te beschouwen, vooraleer meer precies het parcours te ontdekken dat ze wil oproepen.

Om zich de meditatie eigen te maken, uit te diepen en in de praktijk te brengen, kan men daarna elk hoofdstuk apart in overweging nemen.

Vanzelfsprekend voegt zich de lezing van deze meditatie in het verlengde van hetgeen in 2022 en 2023 werd geschreven, want het betreft het éne en zelfde verzoek door de Maagd Maria gericht aan Bernadette dat door het heiligdom werd opgesplitst en in de loop van drie jaren wordt ontleed.

Ik wil dat men hier in processie naar toe komt

Deze oproep van de Dame heeft alleen Bernadette gehoord. Zij alleen heeft ze doorgegeven. En nu organiseert de Kerk – gehoorzamend aan Bernadette – al gedurende een eeuw bedevaarten naar Massabielle.

Indien Bernadette niet Bernadette geweest was, zou Lourdes niet de ontmoetingsplaats voor christenen van de ganse wereld geworden zijn.

Bernadette is de enige die ons Lourdes heeft geopenbaard... God vertrouwt zichzelf toe aan één uitverkoren ziel, en Hij vertrouwt zichzelf enkel toe aan haar. Zij volstaat voor Hem.

Het is bij dit kleine misprezen meisje dat de enorme beweging van mensenmassa's zijn aanvang neemt en nooit meer ophoudt toe te stromen vanuit de ganse wereld. Dit kleine mensje heeft gans alleen het enorme avontuur in gang gezet.

Mgr Pierre-Marie Théas,
Bisschop van Tarbes en Lourdes (van 1947 tot 1970)
Internationaal Mariaal Congres te Lourdes
Toespraak op 15 september 1958

1. VOORWOORD

Ga aan de priesters zeggen
dat men [hier] in processie naar toe komt

De titel van deze pastorale aanreiking, van deze meditatie, aangeboden voor de bedevaarten van het jaar 2024, komt overeen met het einde van één van de woorden van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes¹ doorgegeven door de heilige Bernadette aan de Kerk :

*Ga zeggen aan de priesters
dat men hier een kapel zou bouwen
en dat men hier in processie naar toe komt*

In 2022
heeft het heiligdom Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes voorgesteld om het eerste deel van deze uitspraak te overwegen :
Ga zeggen aan de priesters.

In 2023
werd de meditatie gericht naar het tweede deel :
dat men hier een kapel zou bouwen.

In 2024
wordt dit drieluik voltooid met de laatste woorden van deze uitspraak :
dat men [hier] in processie toe zou komen.

De meditatie 2024
biedt aldus natuurlijk uitzicht op:

- 1) De processie
- 2) De band die er bestaat tussen de processie en de kapel
- 3) Hetgeen de priesters, de kapel en de processie met elkaar verenigt
- 4) Maar ook op de plaats van het « Ga zeggen » waar de uitspraak mee begint.

De bijzonderheid van de meditatie 2024 bestaat erin
dat ze gecentreerd is op de term 'processie' die tegelijkertijd ook 'bedevaart' betekent.

Waarom deze benadering?

Omdat deze uitspraak van de Onbevleete Maagd gericht is tot Bernadette Soubirous in het dialect van Lourdes.

¹ Bernadette heeft deze uitspraak van de Dame ontvangen op dinsdag 2 maart 1858.

Welnu, omdat het over slechts weinig woorden beschikte, heeft één enkele term in het dialect vaak verschillende betekenissen.

In het onderhavige geval is dit wel heel gelukkig want – zo zullen we kunnen vaststellen –

een processie is in zekere zin een bedevaart-in-het-kort, en een bedevaart kan verstaan worden als een processie die zich uitstrekt over één of enkele dagen.

Nochtans, als het zo is dat processie en bedevaart termen zijn die onderling uitwisselbaar zijn, heeft de term 'bedevaart' zelf ook weer verschillende betekenissen want het betreft tegelijkertijd :

- de plaats waarheen men zich begeeft
- de weg die men onderneemt om in die plaats aan te komen
- de groep die zich aldus verenigt door hetgeen op in deze heilige plaats beleefd

In de enkele bladzijden die volgen,

*Ga zeggen aan de priesters
dat men [hier] in processie naar toe komt*

zal de meditatie over de « processie-bedevaart » gebeuren in het licht van :

- de gemeenschappelijke ervaring van het menselijk bestaan
- hetgeen de kleine Bernadette heeft beleefd
- de Heilige Schrift
- de Traditie
- het onderricht van de Kerk

en meer bepaald van bepaalde documenten van het Leergezag :

- De bedevaart in het groot Jubileum van het jaar 2000, van de heilige Johannes Paulus II, van 25 april 1998 ;
- *Deus Caritas est* (God is Liefde), Encycliek van Paus Benedictus XVI van 25 december 2005 ;
- *Evangelii gaudium* (De vreugde van het Evangelie), Apostolische exhortatie van Paus Franciscus van 24 november 2013 ;
- De toespraak van Paus Franciscus aan de deelnemers van het internationaal Congres voor rectoren en beheerders van heiligdommen, van 29 november 2018.

Tussen de teksten die meer van nabij verbonden zijn met het heiligdom Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes en de geschiedenis ervan, zal er verwezen worden naar:

Regelingen voor de processies van Lourdes, document van 122 bladzijden voor intern gebruik, gepubliceerd door het heiligdom Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes in oktober 2012.

Ook uittreksels van verschillende werken over Lourdes van een priester, chapelain van het heiligdom, zullen geciteerd worden².

THEMA 2025

In 2025 zal de Heilige Kerk, op initiatief van onze Heilige Vader, paus Franciscus, een Heilig Jaar vieren, waarvan het thema zal heten:

Bedevaarders van de Hoop.

In dat perspectief schrijft de paus³ :

In deze voorbereidingstijd verheug ik mij er nu al op dat het jaar dat voorafgaat aan het jubileumgebeuren, het jaar 2024, zal kunnen gewijd worden aan een grote 'symfonie' van gebed.

En de Heilige Vader besluit met het benoemen van het jaar 2024 als :

Een intens jaar van gebed waarin de harten zich zullen openen om de overvloed van genade te ontvangen door het Onze Vader, het gebed dat Jezus ons heeft geleerd, te maken tot het levensprogramma voor ieder van zijn leerlingen.

² Régis-Marie de La Teyssonnière : 1. La Grotte de Lourdes, un chemin d'Évangile, Éditions CLD, 252 bladzijden, 2008. 2. Lourdes les mots de Marie, Éditions CLD, 252 bladzijden, 2008. 3. Lourdes en procession, Éditions Artège, 168 bladzijden, januari 2014.

³ Brief van 11 februari 2022 voor het Jubileum 2025, gericht aan Mgr Rino FISICHELLA, Voorzitter van de Pauselijke Raad voor de bevordering van de nieuwe evangelisatie.

Alles voor de hemel

Wat mijn zaken zijn, zijn niet langer mijn zaken,
Vanaf dit moment moet ik helemaal van God zijn,
en van God alleen. Nooit van mijzelf.

O Onbevleete Maria!... O glorievolle heilige Jozef!
En u, heilige Johannes, geliefde leerling van het Goddelijk Hart,
leer me de grote wetenschap van de liefde!
Moge het me krachtig naar zich toe trekken!...
Moge ik eindelijk mijn vlucht nemen,
dat ik wegvlieg om te verdwalen en me te haasten,
om mezelf te verenigen, om samen met u weg te zinken
in het aanbiddelijke hart van Jezus,
en Jezus die gekruisigd is, goddelijk centrum van Liefde, van zuiverheid,
van overgave en volmaakte onderwerping.

Ik doe alles voor de hemel, dat is mijn vaderland;
daar zal ik mijn Moeder vinden in al de pracht en praal van haar glorie,
en met haar zal ik mijn genot vinden in het geluk van Jezus zelf,
in volmaakte veiligheid.

Bernadette Soubirous
(Carnet de notes intimes, 1873)

2. DE UITNODIGING OM TE KOMEN

Een weg van vertrouwen

OP BEDEVAART KOMEN

Komen

Betekent : een verplaatsing die toelaat om op een welbepaalde plaats aante komen.

Komen

is vaak verbonden met een uitdrukkelijke uitnodiging, maar op zijn minst met een beslissing van de betreffende persoon die ervoor kiest

– is het niet omdat hij zich innerlijk opgeroepen weet, dan toch omdat hij zich minstens betrokken voelt – om te vertrekken en zich op weg te begeven.

Horen zeggen : « Kom naar mij toe », is een uitnodiging met een positieve weerklank.

Aan de Grot van Lourdes, heel vroeg in de morgen van donderdag 18 februari 1858, wordt Bernadette diep geraakt door de woorden van de Dame die haar zegt :

*Wilt u mij het genoeg doen
om hier gedurende veertien dagen naar toe te komen?*

Deze woorden die Bernadette aanspreken in haar vrijheid, neemt het jonge kind heel ernstig en maakt ze haar zozeer eigen dat ze zich verbindt tot een belofte.

Aan alle mensen die geprobeerd hebben om haar te beletten om naar de Grot te gaan, zei ze met klem en kracht: ik heb het beloofd.

Wanneer ze de genade heeft ontvangen van de uitnodiging, biedt Bernadette de Dame van de Grot van Lourdes de genade van haar antwoord.

In het Evangelie nodigt Jezus allen die Hem willen volgen, om tot bij Hem te komen.

Komt, en gij zult zien (Jn 1, 39).

Priester Horacio BRITO
LOURDES 2024
Priester Régis-Marie
DE LA TEYSSONNIÈRE
toe komt

**Ga zeggen aan de priesters
dat men [hier] in processie naar**

Aan degenen die het niet verstaan of twijfelen,
zegt Jezus waarom:

*Komt allen tot mij
die uitgeput zijt en onder lasten gebukt,
en Ik zal u rust en verlichting schenken
(Mt 11, 28).*

In een parabel legt Jezus deze woorden in de mond
van het personage die Hem tegenwoordig stelt :

*Komt, gezegenden van mijn Vader,
en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is
vanaf de grondvesting van de wereld
(Mt 25, 34).*

NAAR HIER KOMEN

Hoe moeten we in Lourdes deze uitnodiging verstaan 'om naar hier te komen',
dat wil zeggen naar de Grot, en dit voorstel om hier in processie – op bedevaart te komen?

In de aanvang van de geschiedenis
heeft God zich gericht tot mijn menselijke schepselen, zoals hij dat met Abraham heeft gedaan,
met de uitnodiging om op te staan en zich op weg te begeven,
zonder daarbij evenwel het te bereiken doel aan te geven
en zelfs zonder de middelen aan te reiken die hij daartoe zou nodig hebben.

Door op die manier te werk te gaan, doet God Abraham het voorstel
om binnen te treden in een relatie die gebaseerd is op vertrouwen.
Nog vooraleer het Verbond wordt gevierd,
treedt Abraham binnen in het mysterie van Gods verbond met hem.

In de volheid van de tijden
richt Jezus zich op een heel directe manier tot degenen die Hij aanspreekt:
Hij roept hen, en onmiddellijk volgen ze Hem (Mt 4, 41-42).

Welnu, het vertrouwen dat Hij hen schenkt opdat ze zouden kunnen ingaan op zijn roepstem,
blijkt de gave van God te zijn die wij het geloof noemen,
dat wil zeggen onze relatie met God.

Zowel voor Abraham als voor de leerlingen van Jezus
gaat de genade van God vooraf aan de oproep die zij ontvangen
en bezit in zichzelf het vermogen om antwoord te geven op deze oproep.

In het Evangelie openbaart Jezus de inhoud van deze genade :

Priester Horacio BRITO
LOURDES 2024
Priester Régis-Marie
DE LA TEYSSONNIÈRE
toe komt

**Ga zeggen aan de priesters
dat men [hier] in processie naar**

*Wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven,
zal Ik allen tot Mij trekken (Jn 12, 32).*

En opdat we zouden begrijpen dat deze genade voortkomt uit het kruis,
waarvan zij de vrucht is, voegt de evangelist er onmiddellijk dit commentaar aan toe:

Hiermee duidde Hij aan welke dood Hij zou sterven (Jn 12, 33).

NAAR HIER KOMEN VANDAAG

Vandaag
is de Maagd, de Onbevleete Ontvangenis,
verenigd met haar Zoon die uit haar geboren is, gestorven en verrezen is,
door de wil van God degene die alle genaden verstrekt.

Dat is de reden waarom Maria allen tot zich trekt die Jezus haar schenkt
opdat ze – tot leven gewekt door het Paasmysterie – het eeuwig leven zouden hebben.

Tijdens de verschijningen in 1858
doet de Onbevleete Maagd Bernadette deze ervaring beleven
door haar te leren het kruisteken te maken
dat het jonge kind onmiddellijk toegang geeft tot de andere wereld,
dat wil zeggen tot het Rijk Gods dat te midden van en in ons aanwezig is (Lc 17, 21).

Deze enkele woorden drukken uit dat naar de God van Lourdes “komen”
voor elkeen een kwestie is van leven of dood,
al naargelang het antwoord dat men geeft op de uitnodiging die men ontvangen heeft.

Het feit alleen al van te « komen » doet ons binnentreden in een geschiedenis
waarvan de bedevaart tegelijkertijd het zichtbare gedeelte is
en het hart van de weg die men gaandeweg gaat.

De processie-bedevoort
voert inderdaad tot de ontmoeting met Hem
die de weg, de waarheid en het leven is (Jn 14, 6)
en die is gekomen opdat wij leven zouden hebben, en wel leven in overvloed (Jn 10, 10).

*De bedevaartperiode onderscheidt zich van het leven van alledag. Voor sommigen zal ze een
sterke tijd betekenen. Voor anderen zal ze een vertrekpunt worden, een nieuw begin of een
terugkeer. Voor weer anderen zal ze blijken een totale ontdekking van de Kerk, van het
Evangelie, van Christus Jezus te zijn⁴.*

⁴ *Lourdes en procession*, van P. Régis-Marie de la Teyssonnière

Priester Horacio BRITO
LOURDES 2024
Priester Régis-Marie
DE LA TEYSSONNIÈRE
toe komt

**Ga zeggen aan de priesters
dat men [hier] in processie naar**

DE ETAPPES VAN HET KOMEN TOT EEN BESLISSING

Een bedevaart heeft een voordien, een tijdens, en een erna.

Alles begint dan ook met een **bewustwording**.
Waarom?

Omdat God, wanneer Hij zich tot ieder van ons richt,
dit doet in alle discretie, en zelfs in de stilte.
Zoals voor de profeet Elia is God niet zozeer aanwezig in een orkaan,
of in een aardbeving, maar in het suizen van een zachte bries (1 Kon 19, 12).

God spreekt tot ons :

- doorheen het Woord
- doorheen de gebeurtenissen
- doorheen mensen

In het kader van een bedevaart in Lourdes
kan God ons aanpreken door een affiche,
door een gesprek dat men heeft beluisterd, doorheen een getuigenis,
doorheen een moment van gebed,
of veel eenvoudiger nog doorheen het uitspreken van de naam van deze stad van Maria...

Al deze gebeurtenissen vervoegen het verlangen
waarvoor God de kiem heeft neergelegd in ons hart.

Alles hangt nochtans af van onze relatie met de Heer.
Sommige mensen kunnen de stem van Jezus herkennen
zoals het schaap dat de stem kent van de goede herder (Jn 10, 2-3.14-15).
Voor anderen is dat niet het geval.

Hoe het ook gesteld is met het uitstel dat nodig is voor deze bewustwording,
vanaf het moment dat ze aan het werk gaat, komt het moment van de **reflectie**.
En dat is ook het moment van de geestelijke strijd, van de negatieve gedachten
en de gedachten die tegengesteld zijn ten aanzien van hetgeen ons diep in ons hart aantrekt.

Dan komt het moment van het komen tot een beslissing.
Of het nu positief of negatief is, meestal dringt ze zich sterk op
omdat ze meestal de vrucht is van onze reflectie.

De laatste etappe is het in de praktijk brengen,
dat wil zeggen de concretisering van de beslissing die we genomen hebben.

HET IN DE PRAKTIJK BRENGEN

Deze voorafgaande periode is reeds een periode van ontmoeting met de mensen die de bedevaart organiseren,

of die al aan de bedevaart hebben deelgenomen,
of met de degenen met wie men zelf zal gaan vertrekken.

Deze ontmoetingen zijn een begin van het ondergedompel worden
in de weg die de zijne zal worden.

Men voelt zijn gemis aan ervaring, om zo te zeggen zijn eigen kwetsbaarheid,
en tegelijkertijd voelt men zich onthaald en begeleid.

Dat opent niet enkel tot een houding van vertrouwen,
maar ook tot een relatie met het evangelie
die ons begint te doen proeven hoe goed de Heer is (Ps 34, 9).

Onbewust of – tegenovergesteld – juist in het volle bewustzijn
van wat men beleeft heeft
op het ogenblik van het beluisteren van de uitnodiging
en van het antwoord dat men hierop gegeven heeft,
is men – wat hemzelf betreft – al binnengetreden in het gebed,
dat wil zeggen in deze mysterieuze relatie met God.

Op deze **weg van vertrouwen** die we zijn beginnen te gaan,
te midden van de obstakels en moeilijkheden van de wereld waarin wij leven,
nemen we al deel aan hetgeen Paus Franciscus met werkelijkheidszin noemt:
een grote symfonie van gebed.

Maria stapt met ons mee

Maria is zij die een grot voor dieren weet om te vormen tot een thuis voor Jezus, met eenvoudige luiers en een overvloed aan tederheid...

Zij is de vriendin die er steeds over waakt
dat het in ons leven niet aan wijn ontbreekt;
zij wier hart werd doorboord met een lans, begrijpt alle leed

Als moeder van allen is ze teken van hoop
voor de volken die kreunen onder barensweeën
in afwachting van de komst van de rechtvaardigheid.

Zij is de missionaris die dicht bij ons staat
om ons in het leven te begeleiden
en die ons hart opent voor het geloof in een moederlijke genegenheid.

Als een echte moeder gaat ze met ons mee,
strijdt ze met ons en verbreidt ze onophoudelijk de nabijheid van Gods liefde.

Paus Franciscus
Apostolische exhortatie
De vreugde van het Evangelie, n° 286
(*Evangelii Gaudium*, 2013)

3. PROCESSIE EN BEDEVAART

Een weg van openbaring

DE WEG DIE BERNADETTE GEGAAN IS

Een bedevaart bestaat er meestal in om zich van thuis te begeven naar een heilige plaats.

De processie-bedevaart kan dus niet begrepen en beleefd worden los van de plaats waarnaar men onderweg is, van de plek waar men zal aankomen.

Spreeken over een Lourdesbedevaart, betekent dan ook de evocatie tegelijkertijd van:

- Het heiligdom van de Onbevleete Ontvangenis
- De groep die zich daarheen begeeft en er verblijft
- De inhoud van de weg die er wordt afgelegd

Misschien nog meer dan elders is in Lourdes de relatie die zich tussen de mensen ontvouwt, van wezenlijk belang, vermits het de allereerste kentering van de bedevaart naar de Grot van Lourdes is dat ze bestaat vanuit de wil die de Onbevleete Maagd uitsprak op 2 maart 1858:

om hier een kapel te bouwen en om hier in processie naar toe te komen.

Waarom deze zo eenvoudige en zo precieze vraag?

Opdat iedere mens die Maria naar de Grot trekt, er op zijn beurt de ervaring van Bernadette kan beleven. Welnu, de processie-bedevaart van Bernadette kan bevat worden in drie woorden :

- Ze voelde zich aangetrokken
- Ze werd begeleid.
- Ze werd onthaald.

Onze tijdgenoten zullen er zich misschien over verwonderen dat Bernadette niet het initiatief had en dat haar houding zelfs enigszins passief kan schijnen.

Inderdaad, **de eerste rol** komt toe aan Maria : het is de heilige Maagd die Bernadette naar zich toe getrokken heeft.

Ook **de tweede rol** komt niet toe aan Bernadette maar aan de mensen die Maria heeft uitgekozen om het kleine meisje te begeleiden van bij haar thuis tot bij de Grot waar de Onbevleete Maagd op haar wachtte.

De derde rol komt toe aan de andere personen op wie Maria rekt om haar ontmoeting met Bernadette aan de Grot van Lourdes mogelijk en werkdadig te maken.

Op dezelfde manier als Jezus richt Maria zich altijd tot de menselijkheid van iedere persoon, opdat de genade die ze wil verschaffen, het hart van de enen kan raken door het handelen van anderen, dat wil zeggen van degenen die begeleiden en onthalen.

Deze drie werkelijkheden – het tot zich trekken, de begeleiding en het onthaal – bereiden Bernadette niet alleen voor op de ontmoeting met de mooie Dame aan de Grot, maar ze bieden ook perspectief op **de hoop**, want ze zijn iedere keer de voorbode en de ontkenning, eertijds voor Bernadette, en nu voor iedere mens die zich naar Lourdes begeeft.

Daarom is deze meditatie voor de bedevaart naar Lourdes in 2024 tegelijkertijd gericht naar degenen die begeleiding bieden en degenen die begeleid worden, tot degenen die onthaal bieden en degenen die onthaald worden. Allen gaan voort op een weg die een weg van openbaring zal blijken te worden.

DE ERVARING VAN DE KERK

Twee opmerkingen met betrekking tot de ontmoeting met God en met de anderen.

De eerste. Het aangetrokken worden, de begeleiding en het onthaal vereisen de werkdadige deelname van de twee protagonisten. Er is dus niet van de éne kant degenen die handelen, en van de andere kant degenen die de vrucht ondervinden van hetgeen voor hen gedaan wordt. De bedevaart is dan ook ten volle een samen beleven waarvan het uiteindelijke doel de ontmoeting is met God. Welnu, elke ontmoeting gebeurt doorheen het vergeten van zichzelf, door steeds meer belang te hechten aan de andere dan aan zichzelf en door dit uit te drukken door zijn zelfgave.

Deze ontmoeting, die de bedevaart is, begint met de ontmoeting met de anderen. Zij opent zich vervolgens voor de ontmoeting met de Onbevleete Maagd. Vervolgens verwijst Maria naar haar Zoon Jezus Christus en reikt Hem aan. En dan schenkt de Verlosser van de wereld zich aan de bedevaarder in zijn zelfgave aan God, zijn Vader.

Dat is het wezen zelf van Jezus :

Niet mijn wil, maar uw wil geschiede (Lc 22, 42).

Dat is het wezen zelf van het enige schepsel dat gezegd heeft : Ik ben de Onbevleete Ontvangenis. Zij verkiest haar Zoon Jezus boven zichzelf en drukt dit uit door haar zelfgave wanneer ze de Zoon van God, die mens wordt, ontvangt in haar schoot :

Mij geschiede naar uw woord (Lc 1, 38).

Het is ook de weg die aan Bernadette wordt aangereikt.
Door het kruisteken te ontvangen vanaf haar eerste ontmoeting met de Dame
verkiest zij de Moeder van Jezus boven zichzelf
en beleeft op die manier de hoop op het eeuwig leven :

Wat het me ook zal kosten, ik moet altijd spreken met mijn Moeder.

De tweede opmerking betreft de ervaring van de bedevaarder
wanneer hij zijn ogen richt naar de Grot van Lourdes.

Hetgeen hij ziet nodigt hem uit om zijn hart te openen, om het wijd te laten worden, vervuld
en overweldigd door de genade van de Geest van God die de Onbevleete Maagd hem doorgeeft.

Doorheen het gebed, de smeking en de dankzegging krijgt de bedevaarder bij de Grot toegang
tot een uiterst persoonlijke weg.

Tegelijkertijd wordt hij er zich evenwel van bewust dat hij niet deel uitmaakt van een
aaneenschakeling van individuen, maar dat hij een zekere nabijheid geniet met degenen die er
hem omringen.

En dat is voor hem een nieuwe ervaring die hem er niet alleen niet toe aanzet om ter plaatse te
trappelen, maar die hem zelfs op de weg zet naar nieuwe ontdekkingen. Hier staat hij dan nu,
betrokken bij de anderen en zelfs solidair met hen.

Op die manier ontdekt hij, beetje bij beetje, dat deze gemeenschap waarvan hij nu beseft dat hij
er deel van uitmaakt, **de Kerk is**.

Niet een Kerk dat hem bang maakt of die hem wil aanvallen of neerbuigend naar hem kijkt, maar
het heilige en trouwe Volk van God. De Kerk die dient, die liefheeft, die medelijden schenkt. De
Kerk wier eerste lidmaat Maria is, de Moeder van Jezus, de eerste van de nederigen en armen van
de Heer. Maria is degene die aan de zijde staat van al haar kinderen die ze toetrekt naar de Grot
van Lourdes.

Wanneer ze zich bij de rots van Massabielle keren tot de Onbevleete Maagd, ontdekken de
bedevaarders van Lourdes aldus de Kerk. En wanneer ze van de Grot weg gaan, zien ze het Volk
van God dat zich weerspiegelt in het zo zuivere gelaat van de Onbevleete Maagd.

En toch, als de Grot wel degelijk de thuis van Maria is, dan is dat omdat zij het heiligdom is van
haar Zoon Jezus Christus, de Verlosser van de wereld. Daar heeft Hij ook zijn kruis geplant, zoals
hij dat gedaan heeft in het hart van iedere gedoopte. Daar houdt Hij nooit op om door zijn kruis,
doorheen Maria, de mensenmenigte naar zich toe te trekken (Jn 12, 32).

EEN HEEL CONCRETE ERVARING VAN DE KERK

**De processie-bedevoort
is een weg van ontmoetingen
met God en met de anderen**

Priester Horacio BRITO
LOURDES 2024
Priester Régis-Marie
DE LA TEYSSONNIÈRE
toe komt

**Ga zeggen aan de priesters
dat men [hier] in processie naar**

**met Maria en met Christus
met de Kerk en met zichzelf.**

Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden (Mt 18, 20).

Zie dan ook hoe de aanwezigheid van een **geestelijke animator** een dieper inzicht geeft in de Kerk waarbinnen **degenen die tot priester zijn gewijd** hun priesterlijk dienstwerk vervullen, om de familie van God samen te brengen, met het doel om haar door de Zoon, in de Geest, tot God de Vader te voeren.

*Gaat dus en maakte alle volkeren tot mijn leerlingen
en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest,
en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb (Mt 28, 19-20).*

Zie dan ook hoe **het luisteren naar het Woord van God** voedsel blijkt te zijn voor de ziel dat elk levend lidmaat van het lichaam van Christus dat de Kerk is, kracht schenkt en omvormt.

De woorden die Ik tot u heb gesproken, zijn geest en leven (Jn 6, 63).

De weg die men in Lourdes is ingeslagen, wordt dan ook een weg van Goddelijke openbaring.

In de processie-bedevaart toont zich het antwoord op het Woord van God dat beluisterd wordt, spontaan door **het gebed** dat in Lourdes heel wat vormen aanneemt, rekening houdend met de persoonlijke en culturele situatie van elkeen, maar dat dan op een unieke manier uitdrukking krijgt in **het gemeenschappelijk gebed**.

Zie dan ook hoe – innerlijk bewogen door het Woord van God – de aanwezigheid van de andere weerklinkt als een appèl om ten aanzien van hen daden **van evangelische naastenliefde** te verrichten, dat wil zeggen om ze te bejegenen zoals God met hen handelt.

*Al wat gij gedaan hebt voor één dezer geringsten van mijn broeders,
hebt gij voor Mij gedaan (Mt 25, 40).*

Zie dan ook hoe elkeen – wanneer hij zó begint te leven – de werkelijkheid van **de eucharistie** ontdekt die betekent: leven dat gegeven wordt, overgeleverd en geofferd, en die op zijn beurt - met daarbij ook de viering van het sacrament in de biechtkapel – **een leven vanuit verzoening** wordt met God, met de anderen en met zichzelf.

Onder de maaltijd nam Jezus brood, sprak de zegen uit,

brak het en gaf het aan zijn leerlingen met de woorden:
“Neemt, eet, dit is mijn lichaam”
(Mt 26, 26)

Maria, de dienaress van de Heer

Er bestaat een mariale stijl in de manier waarop de Kerk het evangelie verkondigt.
Want telkens als wij naar Maria kijken,
geloven we in de revolutionaire kracht van tederheid en genegenheid...

Maria weet de tekenen van Gods Geest te herkennen
zowel in de grote gebeurtenissen
als in deze die niet waarneembaar schijnen te zijn.

Ze aanschouwt het mysterie van God in de wereld,
in de geschiedenis en in het dagelijkse leven van ons en van iedereen...

Wij smeken haar dat ze ons door haar moederlijke gebed helpt
opdat de Kerk een huis wordt voor velen,
een moeder voor alle volkeren
en dat ze de geboorte van een nieuwe wereld mogelijk maakt.

Paus Franciscus
Encycliek
De vreugde van het Evangelie, n° 288
(*Evangelii Gaudium*, 2013)

4. DE AANWEZIGHEID IN LOURDES

Een weg van gemeenschap

DE DRIE TOEGANGSPOORTEN

De grote bijzonderheid van de Lourdesbedevaart is niet enkel dat men dagelijks kan deelnemen aan de verschillende vieringen, maar de werkelijke bijzonderheid ervan is dat er drie verschillende en elkaar aanvullende toegangspoorten zijn om heel concreet binnen te treden in het onthaal van de buitengewone genade van Lourdes. Ieder van ons gaat binnen langs de ene of de andere poort... Langs welke toegangspoort is van geen belang, het wezenlijke is dat men eens een dag zal binnengaan langs alle drie !

De eerste toegangspoort, dat zijn de 'gebaren' die eigen zijn aan de Lourdesbedevaart : men gaat de Grot binnen, men vereert de rots, men drinkt en wast zich met het water van de bron, en men steekt een kaars aan.

De tweede toegangspoort, dat zijn de vroomheidspraktijken die uitdrukking geven aan de godsvrucht van de Kerk: men bidt het rozenkransgebed, men neemt deel aan de processies, men doet de kruisweg.

De derde toegangspoort, dat zijn de sacramenten : de gedoopte katholieken gaan biechten, als ze dat kunnen, en ontvangen de heilige communie.

DE ERVARING VAN BERNADETTE

We stellen vast dat de vroomheid van Bernadette – dat wil zeggen haar relatie met God – zich in de aanwezigheid van Maria op drie verschillende manieren uitdrukte:

- Vooreerst doet de Dame haar teken om dichterbij de Rots te komen en in de Grot binnen te gaan. Wat later vraagt zij haar om te gaan drinken en zich te gaan wassen met het water van de bron..

Vrouwen die haar welgezend zijn, geven het jonge meisje een brandende kaars in de hand, die ze aanneemt en in haar handen houdt met grote ingetogenheid.

- Nadat ze met de Heilige Maagd het rozenkransgebed heeft gebeden ontvangt ze vervolgens de zending om God te bidden voor de bekering van de zondaars. En daarna vraagt Maria haar dat men in processie komt.

Bernadette zegt achteraf :

Het rozenkransgebed en de overweging van de kruisweg

zijn mijn belangrijkste vroomheidspraktijken.

- Tenslotte gaat Bernadette, bij de aanvang van de periode van de verschijningen, voor de eerste keer van haar leven, te biechten, vooraleer ze even vóór de allerlaatste verschijning haar eerste communie viert..

Waarom te biechten gaan en te communie gaan ? Om binnen te treden in haar weg van bekering, dat wil zeggen in een steeds grotere intimiteit met God.

Maria, Jezus, het kruis : ik wens geen andere vrienden dan deze drie.

DE ERVARING VAN DE BEDEVAARDERS

Vandaag doen we dezelfde vaststelling bij de bedevaarders die aanwezig zijn in Lourdes, want elkeen draagt in zich drie manieren om zijn relatie met God te beleven en uit te drukken.

- Allen gaan binnen in de Grot, raken de Rots aan. Ze gaan drinken en zich wassen met het water van de bron. Daarna steken ze een kaars aan.

Het zijn de 'gebaren' die eigen zijn aan de bedevaarder in Lourdes, in verbondenheid met de volkse vroomheid.

- Allen nemen deel aan de traditionele vroomheidspraktijken van de Kerk door het rozenkransgebed te bidden, te deelnemen aan de processies en de kruisweg te overwegen.
- Wat het sacramentele leven betreft : dit drukt zich hedentendage uit rond het sacrament van de verzoening, het vieren van de eucharistie en de aanbidding van het heilig Sacrament. Nochans zijn er veel bedevaarders die zeggen dat ze niet regelmatig te biechten gaan of regelmatig deelnemen aan de Mis, maar ze voegen er dan gauw aan toe :

Omdat we in Lourdes zijn, gaan we dat wél doen.

DE VRUCHT VAN DEZE ERVARING

Deze gedragingen openen het hart voor **een verandering van houding**. Is de weg van Lourdes niet een weg van bekering?... Degenen die dit meemaken zien in zich het verlangen groeien om te helpen, om dienst te verlenen, om – zo maar gratis – van hun tijd aan anderen te geven.

Hoewel ze elk onderscheiden blijven van elkaar, vermengen zich op die manier de gebaren van de volkse godsvrucht, de traditionele vroomheidspraktijken van de Kerk en het sacramentele leven met elkaar.

Deze drie benaderingen vullen elkaar niet alleen aan, maar bovenal ook werpen ze een wederzijds licht op elkaar.

De ervaring van Bernadette zélf zet zich hedentendage voort in het heel bijzondere functioneren van Lourdes. Want in Lourdes blijft de Kerk begeleiding en onthaal bieden in het licht van ontmoeting.

Al het werk dat verricht wordt door het heiligdom heeft geen andere bedoeling dan de bedevaarders in de gelegenheid te stellen om een bedevaart te beleven. Van bij de aankomst van de bedevaarders gebeurt alles alsof het heiligdom zichzelf op de achtergrond wil doen verdwijnen. Want inderdaad, de grote vieringen die door het heiligdom worden gevierd, worden gevierd door de bedevaarders. Zo worden in de internationale Mis duizenden mensen bijeengebracht, en slechts enkele tientallen actieve deelnemers behoren tot de werkploegen van het heiligdommen (de koster, de organist, de cantoren, de ceremoniarissen...). Alle anderen zijn bedevaarders, die meestal niet hebben deelgenomen aan de vorige internationale mis en er ook voor de volgende internationale mis niet meer zullen zijn. Van de bisschop die voorgaat tot de hospitaliers, van de lectoren tot de koorleden, en natuurlijk de ganse vierende gemeenschap: allen zijn inderdaad bedevaarders.

Er is daar iets heel moois en iets heel waars, ja, iets heel kerkelijks. Want inderdaad, doorheen de anderen hebben we slechts toegang tot de bron. Welnu, elkeen is steeds degene die de bron aanwijst en degene aan wie de bron wordt aangewezen. Hij is degene die het water schenkt maar ook degene die het water ontvangt. De ontmoeting met de heilige Maagd, en – doorheen haar – de ontmoeting met haar Zoon Jezus Christus, speelt zich altijd af doorheen de ontmoeting met de andere, want daar vindt zij haar oorsprong. Jezus zegt het heel uitdrukkelijk in het Evangelie: “Waar er twee of drie in mijn Naam verenigd zijn, daar ben Ik in hun midden” (Mt 18, 20). Velen beleven dit in hun relaties binnen hun familie of in hun christelijke gemeenschap.

In Lourdes wordt dit vast en zeker zichtbaar als en teken dat gegeven wordt, maar de schaal waarop dit teken gegeven wordt, doet al iets anders ervaren en beleven : de nieuwe mensheid⁵.

⁵ *La Grotte de Lourdes, un chemin d'Évangile*, van P. Régis Marie de la Teyssonnière

*Heilige Maria, Moeder van God,
Gij hebt de wereld het ware Licht geschonken.
Jezus, uw zoon – de Zoon van God.
Gij hebt u geheel aan Gods roeping toevertrouwd
en bent zo geworden tot bron van het goede dat uit Hem stroomt.
Toon ons Jezus, leid ons tot Hem.
Leer ons Hem kennen en Hem liefhebben,
opdat ook wijzelf oprecht kunnen liefhebben
en bronnen van levend water kunnen worden
te midden van een dorstende wereld.*

*Gebed van Paus Benedictus XVI
Besluit van zijn Encycliek
God is Liefde
(Deus Caritas est, 25 december 2005)*

5. DE TERUGKEER VANUIT LOURDES

Een weg van hoop

De dagen dat men op bedevaart is, is een tijd van genade. Daarom is de relatie met God en de relatie met de anderen in Lourdes gemakkelijker, natuurlijker en vanzelfsprekender.

De terugkeer naar huis is een tijd van vervulling vanuit al hetgeen men in Lourdes beleefd heeft. Vanaf nu wordt het een weg van hoop. Vaak begint het met een verslag, een uitwisseling of een getuigenis. Maar dat duurt maar een tijdje, soms heel kort. Waarom? Omdat men de band met de genade verliest. Of misschien juist omdat men in alle naïviteit meent dat de genade van Lourdes in Lourdes is achtergebleven en niet in ons eigen hart.

Zulke gedachten zijn onwaar. De genade wordt ons niet alleen geschonken om in ons te blijven maar opdat ze met ons en door ons vruchten zou voortbrengen.

Daarom moeten we er elke dag weer zorg voor dragen dat we de genade die we in Lourdes ontvangen hebben, in ons hart levend houden en dat we er alles voor doen wat in ons vermogen ligt, om de groei ervan te bevorderen opdat ze – wanneer de tijd gekomen is – vruchten kan voortbrengen voor het eeuwig leven.

Wat moeten we doen opdat dit zou kunnen gebeuren? Thuis leven zoals we geleefd hebben in Lourdes. Laten we opnieuw – punt per punt – opnemen hetgeen we in Lourdes gedaan hebben en het een plaats geven in ons dagelijks leven, zoals het is.

WE ZIJN NAAR DE GROT GEGAAN

Laten we in ons dagelijks leven op de een of andere wijze een materiële aanwezigheid van de Grot van Lourdes bewaren:

- als schermafbeelding van één van onze schermen
- als postkaart op een welgekozen plaats in het huis waar we wonen
- maar ook als een sleuteldrager die alle sleutels die we gebruiken, bijeenhoudt...

Iedereen dient een moment, een plaats, een manier te vinden om de heilige Maagd Maria een plaats te geven in de concreetheid van zijn bestaan en zo onophoudelijk in herinnering te houden dat we in ons hart elke dag afspraak hebben met de Onbevleete Maagd.

WIJ HEBBEN GEDRONKEN EN WE HEBBEN ONS GEWASSEN MET HET WATER VAN DE GROT

Natuurlijk kunnen we terug thuis komen met een kleine bus met water dat door de Dame bij de Grot aan de kleine Bernadette werd aangewezen. En we kunnen dat water delen met anderen bij gelegenheid van een gebed in de familie. Of we kunnen het brengen naar zieke mensen die niet in de mogelijkheid zijn om zich naar Lourdes te begeven en samen met hen het gebaar van het water verrichten.

We kunnen ons dan voor de geest halen dat in Lourdes het water van de Grot voor ons een teken was van onze dorst om te drinken van het Woord van God, een teken ook van de zuivering die we willen vragen aan Jezus.

Dit alles brengt ons in verbondenheid met miljoenen mensen van de ganse wereld die nooit naar Lourdes zullen komen maar die toch leven van de genade die ze van den Onbevleete ontvangen en die ze met vurigheid uitdrukken juist ook wanneer ze het gebaar van het water verrichten.

WE GAAN KAARSEN AANSTEKEN

Ook dit gebaar kan een belangrijke plaats krijgen in ons dagelijks leven. Zoals Bernadette kunnen we – bij een moment van gebed – een kaars aansteken. Op bijzondere ogenblikken kunnen we een lichtje aansteken vóór een icoon, een Mariabeeld of een kruisbeeld.

Dit gebaar herinnert ons aan ons doopsel. Het herinnert ons aan de aanwezigheid van Jezus in ons midden, Hij die het Licht van de wereld is (Jn 8, 12),. Het richt ons naar onze uiteindelijke bestemming wanneer we de Heer zullen zien zoals Hij is en we aan Hem gelijk zijn geworden (1 Jn 3, 2).

SAMEN MET ANDEREN HEBBEN WE HET ROZENKRANSGEBED GEBEDEN

Dat we thuis beschikken over zo'n eenvoudig voorwerp als hetgeen we een 'rozenkrans' noemen, is van groot belang want het onder ogen krijgen ervan help tons om de oproep tot gebed te horen die de Onbevleete Maagd ons moederlijk influistert.

Een rozenkrans bij zich dragen biedt de mogelijkheid om hem te gebruiken waar je je ook bevindt. Bernadette vertrouwt ons inderdaad toe :

De heilige Maagd heeft graag dat we veel bidden.

Na een Lourdesbedevaart voegen velen zich (live of achteraf⁶) bij de dagelijkse overweging van het rozenkransgebed aan de Grot van Massabielle. Ook velen gaan geregeld een kerk binnen om

⁶ Dagelijks wordt de overweging van het rozenkransgebed uitgezonden via verschillende televisiekanalen : KTO (in het Frans), TV 2000 (in het Italiaans), EWTN (in het Engels, in het Spaans en in andere talen).

er samen met anderen het rozenkransgebed te bidden. Velen ontdekken of herontdekken het rozenkransgebed, als echtpaar, in het gezin of tussen mensen die hen nabij zijn.

WE HEBBEN REKENING GEHOUDEN MET ANDEREN, WE HEBBEN HEN TOEGELACHEN, HEN BELUISTERD EN HEN GEHOLPEN

Wat ook onze leefsituatie is, op de een of andere manier vinden we in ons dagelijks leven terug hetgeen we in Lourdes gezien hebben en in het diepste van ons hart begrijpen we dat we ons voortaan toch wel anders gedragen.

Al is het zo dat we ons ten aanzien van lijden, ziekte, nood en allerlei kwellingen vaak machteloos voelen en zelfs overweldigd door hetgeen anderen overweldigt, toch kunnen wij iets doen. Wat? Ons met vertrouwen richten naar onze hemelse moeder, de Onbevleete Maagd Maria die ons zal helpen om op een delicate manier balsem aan te brengen daar waar lijden is, om onze aanwezigheid te schenken daar waar eenzaamheid is, om een telefoontje te doen om te vragen naar nieuws en om vertrouwen en hoop te geven, om een glimlach aan te bieden als uitnodiging om zich samen met Maria te keren naar haar Zoon.

WE HEBBEN DEELGENOMEN AAN DE PROCESSIES

In Lourdes hebben elke dag de processies plaats en zij zijn een manier om het Volk van God in beweging te brengen en voortgang te doen maken. Elke dag verplaatsen grote groepen van mensen zich also, met rust en ingetogenheid, ieder op zijn eigen plaats en bezig met wat hij te doen heeft, en allen komen met een vredig gevoel aan, en dus gereed voor waar ze heen gaan: voor een tijd van gebed, voor een tijd van aanbidding of voor het vieren van de eucharistie.

Op vrije dagen verplaatst een gezin zich zoals zed at kunnen, zonder er verder aandacht aan te besteden. Wanneer datzelfde gezin zich te voet naar de kerk begeeft voor de zondagsmis zou het die tocht – hoe kort ze misschien ook is – kunnen beleven als een processie. Bernadette beleefde op die manier haar processie naar de Grot: in gebed en ingetogenheid om zich voor te bereiden op haar ontmoeting met de Dame.

WE ZIJN ER SAMENGEKOMEN OM CHRISTUS OP SACRAMENTELE WIJZE TE ONTMOETEN

Het lezen en overwegen van het Woord van God, ogenblikken van stilte en luisteren naar de stem van Christus maken deel uit van de Lourdesbedevaart want ze behoren tot het wezen zelf van het leven van de gelovige, van elke gedoopte, van elke leerling van Christus Jezus.

De Onbevleete Maagd is onze Moeder. We moeten haar aankijken en beluisteren om haar na te volgen in de gerechtigheid en schoonheid van haar relatie met haar Zoon Jezus Christus.

Men begrijpt dat een dergelijke relatie – omdat ze van vitaal belang is, in die zin dat ons leven zelf op het spel staat – altijd voortduurt.

De bedevaart wordt ons geschonken opdat we Christus zouden kunnen vinden en ontvangen daar waar Hij is : in ons eigen leven, zoals het is.

Het bedevaartgebeuren dat men beleeft in een heiligdom wordt door bepaalde mensen opgenomen in hun gewone christelijke leven en stelt anderen in staat om zich in te voegen in het leven van de christelijke gemeenschap. Zowel voor de enen als voor de anderen betekent het heiligdom een sterke tijd, die van weer opnieuw op gang komen, die van een waarachtig nieuwe start⁷.

⁷ Lourdes, les mots de Marie, van P. Régis-Marie de la Teyssonnière

**Gebed
van een arme
bedelares**

Jezus, geef mij,
zo bid ik U,
het brood van de nederigheid...
...het brood van de gehoorzaamheid...
...het brood van de naastenliefde...
...het brood van het geduld...
...het brood van enkel nog U alleen te zien
in alles en in allen.

Bernadette Soubirous
(Carnet de notes intimes, 1873)